

[Bollgministeren]

ne låneomlægninger, ville det betyde, at der bliver åbnet op for en direkte adgang til at spekulere i kursændringer og drive skattearbitrage alene på det grundlag.

Når markedsrenten for eksempel overstiger kontantlånsrenten, som det er tilfældet for tiden på grund af de seneste rentestigninger, er markedsværdien af de resterende bagvedliggende obligationer mindre end kontantlånsrestgælden. Det kan f.eks. være et omlagt kontantlån, der er baseret på 6 pct.s obligationer med en lav rente (omkring 7 pct. p.a.), der nu kan konverteres til et nyt kontantlån baseret på 6 pct.s obligationer til en rente på 8-9 pct. Ved at indfri lånet får låntager således en skattefri kursgevinst.

Denne skattefri kursgevinst vil blive modsvaret af en større fradragsberettiget renteutgift på det nye kontantlån, idet bruttoydelsen på de to lån er den samme, men en større del af ydelsen er renteutgifter, mens afdragsdelen på det nye lån falder, fordi hovedstolen på dette lån bliver mindre end på det gamle lån.

Hvis der åbnes for en generel fradragsret for saldoen på amortisationskontoen ved en sådan ny konvertering, vil låntager således blive overkompenseret gennem en øget fradragsberettiget renteutgift, der modsvares af en skattefri kursgevinst.

Baggrunden for den manglende fradragsret modsvares i dag af, at kursgevinster, der optjenes af private på »blåstemplede realkreditobligationer« holdes uden for beskatningen. En generel fradragsret for kurstab må derfor også forudsætte, at der indføres en tilsvarende generel skattepligt for kursgevinster på blåstemplede realkreditobligationer.

Det er regeringens opfattelse, at boligmarkedet ved hjælp af den særlige kurstabsfradragsordning sammen med skatteomlægningens øvrige elementer har fået skabt et fornuftigt grundlag for at komme ud af den stagnation, som markedet har befundet sig i.

Det aktuelt lidt høje renteniveau giver ikke regeringen grundlag for at fremkomme med nye initiativer. Under alle omstændigheder må det afvises at foreslå ændringer, som kan udnyttes til spekulation i varierende renteniveauer.«

Spm. nr. S 1231

Til *udenrigsministeren* (19/5 94) af:

Jens Thoft (SF):

»I forlængelse af udenrigsministerens svar på spørgsmål nr. S 863 ønskes oplyst, om den kendsgerning, at et flertal i den svenske rigsdag har pålagt den svenske regering at besvare henvendelsen fra Den Internationale Domstol, har fået udenrigsministeren til at genoverveje sin afvisning af et dansk svar til domstolen.«

Begrundelse

Baggrunden for spørgsmålet er spørgerens dybe skuffelse over, at den danske regering ikke vil forsøge at støtte de meget brede kredse, som forsøger at gøre brugen af atomvåben til et brud på international lov. Sagen verserer for Den Internationale Domstol, som har anmodet sine medlemslande om at fremkomme med betragtninger senest den 10. juni 1994, før en afgørelse træffes.

Udenrigsministeren har tidligere svaret, at ingen af de nordiske lande ville besvare domstolens henvendelse. Det er ikke længere korrekt, idet den svenske rigsdag med det svenske socialdemokrati og centerparti i spidsen har pålagt den svenske regering at besvare domstolens henvendelse. I det norske Storting har statsråd Grete Knudsen den 20. april 1994 oplyst, at den norske regering fortsat overvejer at besvare henvendelsen.

Det er nu spørgerens håb, at dette meget betydningsfulde skridt kunne overbevise også den danske regering om, at den bør gøre brug af sin mulighed for at påvirke Den Internationale Domstol, så atomvåben i international lov kriminaliseres som den forbrydelse mod menneskeheden, brugen heraf er.

Det forekommer helt oplagt, at netop et lille land har en særlig interesse i at støtte en kriminalisering af atomvåbnene.

På denne baggrund anmoder spørgeren udenrigsministeren om at overveje spørgsmålet endnu en gang.

Svar (25/5 94):

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Regeringen er bekendt med, at Sverige har besluttet at afgive en erklæring til Den Internationale Domstol i sagens anledning. Der fore-